

en situation, hvor det er forbrugeren, der er den svage part og har meget svært ved at gennemskue, hvad der måtte ligge i sådan en aftale.

Et eksempel: Hvis man f.eks. står og gerne vil have en eller anden form for kontokort i en eller anden kontoring eller i en butik eller en butikskæde, så tror jeg ikke, der er så forfærdelig mange, der overvejer, om der står nede i hele den der lange brødtekst, at i øvrigt ligger der som en del af det her koncept, man skriver under på, at hvis ikke man overholder sådan og sådan omkring betalingen, ligger der en helt anden rentesats i forhold til morarenter.

Kl. 13.50

Jeg tror ikke, folk er klar over, hvad det kommer til at have af konsekvenser, og jeg vil godt sige, at jeg synes, det er dybt bekymrende, at man her går ind og rent faktisk giver en mulighed for, at der kan aftales ringere vilkår. Derfor må det være naturligt at sige: Vi må have en tilføjelse ind om, at det ikke kan gøres ringere for forbrugeren i kraft af aftaler.

Det sidste, som jeg godt vil tage fat i, og som jeg faktisk har meget svært ved at forstå at man sætter ind her, er, at man også går ind og laver paralleliteten i forhold til at kunne kræve rimelige og relevante omkostninger for inddrivelse af tilgodehavender.

Lad os se på, hvad der blev vedtaget for relativt kort tid siden herinde i Folketinget. Der gik et flertal ind og lavede en beslutning, som betød, at man som forbruger ikke kunne komme ud for et rykkergebyr på mere end 100 kr. Der var bred enighed om, at det var rigtigt, og at det var godt at sætte den begrænsning på. Hvis man så derefter går ind og lægger det her ved siden af – at man kan blive afkrævet betaling for rimelige og relevante omkostninger ved inddrivelsen – så har man fuldstændig udhulet den grænse, der hedder 100 kr., og så er der ingen forbrugerbeskyttelse mere heller på det område.

Er det virkelig det, regeringen og justitsministeren vil med det her forslag?

Som jeg sagde: Omkring handelskøb har vi intet problem. Det er det, der relaterer sig til direktivet, og det vil vi meget gerne støtte. Men til gengæld synes vi nok, at der i den grad er behov for at gå ind og se på, hvad det er for en forbrugerpolitik, vi rent faktisk får lagt an til med det, man lægger ind omkring forbrugerbetaling i den her sammenhæng. Ensartede rammer betyder væsentlige forringelser for forbrugerne, og det er vi altså ikke indstillet på at støtte i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg er da enig i, at en forhøjelse med 2,5 pct. fra det, der svarer til diskontoen plus 5 pct. til Nationalbankens udlånsdiskonto plus 7 pct., selvfølgelig er en stor forhøjelse. Omvendt er jo altså lovens formål at bekæmpe forsinkelse af betalinger, og da renteniveauet i øvrigt har været faldende igennem de senere år, synes jeg, det er helt uproblematisk, om end forhøjelsen angives at være 28 pct.

Jeg vil godt sige, at så vidt jeg kan se af lovforslaget, er der ikke nogen hjemmel til i forbrugerbetaling af aftale en højere rente, tværtimod. Der er i forbrugerforhold en maksimal rente på Nationalbankens udlånsrente plus 7 pct. uden mulighed for at aftale en højere rente. Det er i erhvervsforhold, der er mulighed for at aftale en højere rente eller lade en rente gælde, der baserer sig på sædvane.

Endelig gælder lovet over gebyrerne fortsat i forbrugerforhold.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Vedrørende det sidste spørgsmål, der blev rejst her: Hvis det er tilfældet, at det ikke kun er sådan, at man tager spørgsmålet omkring sædvane ud, men også tager muligheden ud for at gå ind og lave en aftale, som går videre end det, der ligger her, er det jo godt, men sådan som det er beskrevet, kan det i hvert fald opfattes sådan. Det glæder mig, hvis det ikke er tilfældet, men det må vi så spørge om under udvalgsarbejdet, så vi kan få det afklaret, for jeg synes da, det er væsentligt, at man ikke kan lave en aftale, der væsentligt forringer forbrugernes interesser.

Det andet: Jeg håber, at Venstres ordfører er enig med mig i, at når man foretager beregningen set i forhold til, hvordan det er i dag, så vil der være tale om godt 28 pct.s forhøjelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Dalgaard som ordfører.

Kl. 13.55

Per Dalgaard (DF):

L 74 er baseret på et EF-direktiv fra den 29. januar år 2000. Trods sin oprindelse i EU, som Dansk Folkeparti jo ikke er så vild med blander sig i detaljer i dansk lovgivning, finder vi forslaget fornuftigt.